

MILE ZSIGMOND ZSOLT

*Erdőjárás, Áprily, Buddha**Én*

Sz. L.

*Lábunk nyomát a rét
megőrzi, mert szeret;
bennünk a ragyogás,
arannyá lett.*

*Szép álm volt ez ma,
napfény porozta szemünk,
szebb ennél az lesz csak,
mikor felébredünk.*

*Magam iszom, magam töröm meg,
Ige, ima önmagamhoz szól,
ugyanaz korbácsol, aki szisszen,
vagyok a hívő és az isten,*

*nincsen kiút a templomból,
hiába csüngők a kilincsen,
hű őrzője a börtönömnek:
vagyok a hívő és az isten.*

Betegállomány

*Konvektor lobja, kattogó idő,
a hűtő él, lélegzik, mint a tüdő,*

*a postás néni fél egy körül csönget,
fokról-fokra ismerem a lépcsőket,*

*könyvet olvastam, kétszáz oldalt éhen,
magammal hullámszó nyelvén beszéltem,*

*soha ekkora séták, nyugodt a kutya,
sarasan lóg a szögön a zubbony-csuha,*

*meggondoltam, semmit sem értek,
mégis, közelebb a lényeg,*

fény dereng odaátrol, fény és ének.

Indián fotó

Öreganyámnak

*Ruhánk maskara,
levetett karitás,
kezünk egymás vállán
vagy a térdünkön omlik szét,
mint a föld;*

*fegyvert, szerszámot sose fogunk,
ajkunkon nem fogan ének,
engedelmesen dőlünk sírunkba,
mint ágyába a jó gyerek.*